

emberi bűnnek szinte végtelen borzalma között... Éppen hivatásának erejénél fogva határozottan szembe kell néznie a bűn valóságával önmagában és másokban. Nem kerülheti ki a harcot. Ebben a küzdelemben egyedül sohasem győzhet. Rá van kényszerítve arra, hogy magát Krisztus hagyja harcolni a benne lévő ellenséggel. A csatateret nem ő választotta, hanem Krisztus. Ez a harcér a Kálvária és a kereszt hegye. Mert a papi hivatásnak egyszerűen nincs más értelme a világon, csak az, hogy örökké folytassa magában a kereszt áldozatát, hogy meghal Krisztussal a kereszten, azok szeretetért, akiket rajta keresztül akar üdvözíteni Isten.

3.2 Megfigyelés

- Volt-e olyan élményem, hogy egy papban - emberi gyengeségei ellenére is - megláttam Krisztus valamelyik vonását? Mi volt ez az eset, ez a krisztusi tulajdonság?
- Mi a jó pap három legfontosabb tulajdonsága? Miért?
- Szerintem mi jelentheti a legnagyobb nehézséget papjaink életében? Tudnánk-e mi, keresztény családok, segíteni ezeken a problémákon? Hogyan?
- Elfőrdült-e olyan eset, hogy egy papnak mi tudtunk segíteni problémája megoldásában?
- Örülhénk-e, ha gyermekünk a papi, szerzetesi hivatást választaná? Miért? Milyen élményünk van ezzel kapcsolatban?
- Milyen a kapcsolatunk papunkkal, plébánosunkkal? Mi jelent nehézséget ebben a kapcsolatban? Mit tehetnénk azért, hogy mindinkább kifejezésre jusson alapvető keresztény hivatásunk azonossága: hogy papok és hívek - testvérek vagyunk Krisztusban és társak az Isten felé vezető úton?

3.3 Értékelés (vö. KEK 1591, 1592, 1593, 1597)

Az egész Egyház papi nemzet. A keresztiségnek köszönhetően minden hívő részesül Krisztus papságában (a hívek egyetemes papsága). Erre alapozva és ennek szolgálatában létezik egy másik részesedés is Krisztus küldetésében: az egyházi rend szentsége által fölszentelt szolgálat részesedése, amelynek feladata Krisztus, a Fő nevében és személyében szolgálni a közösség kebelén.

A fölszentelt szolgák Isten népét tanítva, az istentiszteletet végezve és a lelkipásztori irányítást ellátva szolgálnak.

A szent szolgálat három fokozata: a püspöki, az áldozópapi és a diakonusi fokozat.

Az egyházi rend szentségét kézföltétellel és ezt követően ünnepélyes szentelő imádsággal szolgáltatják ki. Az imádság a szentelendő számára kéri a Szentlélek kegyelmeit, melyek szolgálatához szükségesek. A szentelés a fölszentelt lelkére eltörölhetetlen szentségi jeget nyom.

A keresztény szülők gyermekeik első lelki vezetői. Felelősségük van abban, hogy milyen istenkép formálódik meg gyermekükben, valamint abban is, hogy gyermekük esetleges papi, szerzetesi hivatásához elfogadon, bátorítón állnak-e hozzá, vagy elutasítják azt.

3.4 Cselekvés

- Imádkozzunk a következő hetekben Egyházunkért, papjainkért, illetve papi hivatásokért.
- Hogyan tudnánk kifejezni megbecsülésünket, elismerésünket, szeretetünket papunk, plébánosunk felé? Tegyük konkrét, gyakorlati elhatározást (meghívás, beszélgetés, segítség felajánlása stb).
- Ha eddig nem tettük volna, válasszunk házastársunkkal közös lelki vezetőt.
- Imádkozzunk azért, hogy gyermekeinket úgy tudjuk nevelni, hogy bármelyikük kész legyen az Isten papságra vagy szerzetességre hívó szavát örömmel követni.

4. Záróima (Loyolai Szent Ignác imája - Sík Sándor ford.)

Fogadd el, Uram, szabadságomat, fogadd egészen.
Vedd értelmemet, akaratomat, s emlékezésem.
Mindazt, amim van és ami vagyok, Te adtad, ingyen.
Visszaadok, Uram, visszaadok egyszerre, mindent.

Legyen fölöttünk korlátatlan úr rendelkezésed.

Csak egyet hagyj meg ajándékodul: szeretnem téged.
Csak a szeretet maradjon enyém a kegyelemmel,
S minden, de minden gazdagság enyém, más semmi nem kell. Amen.